

Els valors de l'esport

Enric Massip
Article / May 29, 2007

Un esportista necessita estabilitat i tranquil·litat per poder compaginar, entre altres coses, el descans adequat i la responsabilitat davant de situacions difícils o adverses. En aquestes circumstàncies, l'entorn familiar pot ser essencial, així com l'educació rebuda. També l'amistat, un valor que fa que quan les coses no vagin bé es pugui tirar endavant més fàcilment. La relació que s'estableix entre esportistes té molt a veure amb la que s'estableix a la família, sobretot pels llaços que sorgeixen amb les hores de convivència i el contacte continuat.

Un altre valor és el de la responsabilitat a l'hora de prendre decisions. Pot ser que hi hagi qui, d'alguna manera, ja li vagi bé seguir una línia marcada pels altres i que l'eximeix de prendre determinacions. Però en l'esport el líder del grup, de l'equip, es valorarà en funció de la seva capacitat de tirar endavant el carro, de no defugir responsabilitats. I no és fàcil trobar líders perquè, entre altres coses, són el centre de les crítiques (bones i dolentes). Crec més en el líder natural. Aquell que ho és per caràcter, per convicció, mentalitat, ambició... que no pas el que es fabrica, que pot no ser tan creïble i, per tant, amb menys poder d'aglutinar un equip. L'esforç és un altre valor atribuït a l'equip esportiu. Difícilment s'aconsegueix res sense esforç. Només la sort o la falta de qualitat en l'adversari poden fer que, en alguna ocasió, algú guanyi sense esforçar-se. L'esforç marca la diferència entre equips que competeixen, ja que a nivell tècnic, físic, tàctic, qui més qui menys té les mateixes possibilitats. En canvi, el nivell d'intensitat, capacitat de sacrifici i treball marca la diferència. És la cultura del treball. Jo, en la meua vida esportiva, acostumava a sintetitzar-ho en una frase: "Hi haurà gent millor que jo, però mai ningú que treballi més que jo". I això és clau en el món de l'esport, que és com una selva on, com deia l'antic seleccionador Javier García Cuesta: "Sólo sobreviven los más fuertes".

La capacitat d'integració, com en la societat en general, és bàsica per a l'esport. L'adaptació ràpida dels nousvinguts al grup, a l'equip, es traduirà en èxit. I per això cal que els qui arriben facin un esforç important per la llengua, els costums i el tarannà del lloc d'acollida. Un altre valor important és el de la humilitat. Mai no és tard per aprendre, millorar, evolucionar i innovar. Buscar nous camins ens allunyen de l'avorriment, del "passotisme" i el conformisme. En el món de l'esport, com en la vida en general, la manca d'ambició fa que les persones caiguin en la mediocritat i busquin, només, la referència de l'ídol.

També m'agrada ressaltar el valor del compromís. En l'aspecte personal, amb algú o amb quelcom que saps que genera la confiança necessària per ser efectiu en la teua pròpia feina. Compromís amb la societat a la qual pertanyes, amb la llengua, amb la cultura, amb el país. Personalment, crec que molt del que hem guanyat al llarg dels darrers anys, sobretot en l'aspecte de la convivència, s'està perdent. I, per tant, és important mantenir els valors en la ciutadania.

Crec que molts d'aquests valors, inherents i necessaris en l'esport, ho són també en l'àmbit de la societat. És, en definitiva, jugar en allò que anomenem fair play: aprendre a guanyar i a perdre. Sobretot a no rendir-nos mai, sabent d'on venim i a on volem anar. Marcant el camí per arribar-hi, sense oblidar les arrels, ni la gent que t'ha ajudat a aconseguir el que tens.